

Punkt, før man beslutter sig til at gjøre Forandring.

Krieger: Jeg erkjender, at det ligger udenfor nærværende Sag at komme nærmere ind paa det Spørgsmaal, om ikke det Tidspunkt maa siges at være kommet, eller dog at være meget nær, da det vilde være naturligt at gjøre et praktisk Forsøg paa, om man ikke kunde komme bort fra den Stagnation i den indirekte Beskatningslovgivning, hvorunder vi nu i længere Tid have levet; men uden at jeg vil gaa nærmere ind derpaa, bringer dog den høitærede Ministers sidste Ytringer mig til at gjøre en Bemærkning, som jeg ellers ikke havde havt isjinde at fremkomme med under denne Sag. Jeg sagde nylig et praktisk Forsøg. Som upraktisk betragter jeg nemlig først og fremmest et Forslag, som gaar ud paa en saadan Bortkastning af Millioner som den, der blev fordret, da Told sagen sidst forelaa til Behandling i Folkethinget, men jeg vil heller ikke falde de Forslag praktiske, som stillede sig paa det absolute Kompensationsstandpunkt, aldeles glemmende, at en ikke ganske forsvindende Del af vor Toldbeskatning hviler paa en Krigsskat; thi vel er denne Lov ikke isølge sit udtrykkelige Indhold bestemt til at ophøre ved en forud fastsat Tidsgrense, men den Loyalitet, hvormed Loven i sin Tid blev vedtagen uden en saadan, kræver formentlig ogsaa en tilsvarende Loyalitet ved Lovens Opretholdelse. Dette Spørgsmaal altsaa om, hvilken Nedsættelse der kan være Tale om ved en fornyet Prøvelse af den indirekte Beskatning, uden at den bliver saa betydelig, at den ikke bør gennemføres, er nu vistnok et saadant, hvorom det er umuligt paa Forhaand at afgive en kategorisk Mening. Praktisk tror jeg ikke, man kan komme til et sikkert Skjøn herom uden igjennem et i det Enkelte udarbejdet Forslag, thi Meget maa her bero paa den indre Bygning af hele Forslaget. Først da vil det vise sig, om der fremdeles fordres saa betydelige Nedsættelser som Betingelse for en Forandring af Lovgivningen om den indirekte Beskatning, at man fremdeles bliver nødt til at finde sig i Stagnationsstilstanden. Men gjøres der slet intet praktisk Forsøg i den Henseende, saa kommer man heller ikke til nogen begrundet Overbevisning om, hvorvidt de samme Hindringer, som stillede sig veien for en forstandig Revision for 8—10 Aar siden, fremdeles ere tilstede. Som sagt, dette ligger imidlertid ganske vist udenfor nærværende Lovforslag. Derimod er der et andet Punkt, som ligger langt nærmere ved det nærværende Lovforslag. Det er givet, at der er et Misforhold mellem Brændevinsbeskatningens og Udsælsesgodtgjorelsens Størrelse. Dette Misforhold bør hæves. Det kunde aabenbart hæves

paa to Maader. Den ene Maade er den, der her er foreslaet, hvorved Statskassen skulde befries for det Tab, som den lider ved Nedsættelse af Godtgjorelsen. En anden Maade, hoorpaa Misforholdet kunde hæves, var ved at gaa over til Udbyttebeskatningen, thi hvad tabes der ved den nuværende Beskatningsforms Vedligeholdelse i Sammenligning med det, man i sin Tid, da den vedtoges, ventede der skulde komme ind i Statskassen. Det er mange Gange større Tab, der opstaa derved, end igjennem en Udsælsesgodtgjorelse, og derfor forekommer det mig, at det i og for sig havde været en ganske naturlig Leilighed for den høitærede Finansminister ved denne Sags Forhandling at udtale sig om, hvorfor der ikke er forelagt eller ialtfald paatænkt et Lovforslag, der, om det end ikke stillede sig en saa stor Opgave som den, der blev fremhævet fra min ærede Kollega fra Kjøbenhavn (Ploug), dog stillede sig den vel mere bestedne men dog altid vigtige Opgave at føre Forholdet tilbage til det, man havde tænkt sig, dengang den nuværende Beskatningsform blev indført. Det er Noget, som ligger i den Grad næsten indenfor Lovforslagets Ramme, at det vistelig ikke havde været uventet, om den høitærede Finansminister af egen Drift havde benyttet denne Leilighed til at udtale sig om dette Spørgsmaal. Den høitærede Minister har med fuldtændig Føie fremhævet, at man ikke bør fremsille Sagen, som om Tælen kun var om, hvorvidt et vist fremmed Firma skulde faae en Indtægt ved at sælge nogle Apparater. Det er uregelmæssigt ikke Spørgsmaalet, men Spørgsmaalet er, om ikke en Udbyttebeskatning paa en hensigtsmæssig Maade kunde indføres til Opnaaelse af en mere retfærdig Beskatning.

Fischer: Misforstod jeg ikke det ærede Medlem for 1ste Kreds (Ploug), der idag først havde Ordet, yttrede han, at man maatte begynde Foranstaltninger mod Druffenskab med en Forhøielse af Brændevinsstaten maatte til det Dobbelte; jeg tror ikke, jeg misforstod det ærede Medlem. Jeg kan ikke lade være, skjøndt jeg erkjender, at det ikke ligefrem hører ind under Sagen, at modsigge denne Betragtning. Jeg ser ikke, hvori Nødvendigheden skulde ligge for først at begynde med en Forhøielse af Brændevinsafgiften. Jeg deler det ærede Medlems varme Interesse for den omtalte Sag, og der er tilvise af Anledning til at overveie, hvilke Foranstaltninger der skulle træffes i saa Henseende; men jo mere man erkjender dette, desto vigtigere maa det ogsaa være ikke at gjøre Foranstaltninger i den Retning afhængige af Noget, med hvilket det maatte og sandsynligvis kan have meget lange Udsigter. Jeg tvivler meget om,